

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Med. 16. De Inferno quod pœnarum æternitatem loci acerbitatem, & eius
habitatores ac tortores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

MEDITATIO XVI.

DE INFERNO QVO-

ad pœnarum aternitatem; & ipsius
loci, in eo habitantium, tor-
torumque atroci-
tatem.

PUNCTVM I.

PRIMUM est hîc considerandum, *quid sit In-
fernum.* quid ipse sit INFERNVS, iuxta
ea, quæ de eo Fides nos docet: quò
eius Notione habita, vel ipsum
nomen audientes horreamus. INFERNVS
igitur est perpetuus quidam carcer, igne, &
innumerabilibus, horrendisque suppliciis re-
fertus, quibus afficiantur quicumque lethalis
alicuius culpæ rei, diem suum obeunt. IN-
FERNVS item est æternus quidam status, in
quo peccatores tali pœna torquentur, vt bo-
nis omnibus careant, quæcunque ad solatium
suum optare; patiantur verò quæcunque ma-
la, quæ timere, & horrere possent. In Inferno
itaque hæc duo simul inueniuntur: priuatio
bonorum omnium, quibus in hac vita homi-
nes vtuntur, & Angeli fruuntur in futura; &
calamitas malorum omnium, quibus in hac

vita homines, & in futura dæmones torquentur.

Hoc distinctiùs perpendere licet, si mala omnia, & misérias, quas vel ipse patior, vel alios pati video, mente percurram; illaque augeam consideratione mea, & æternùm duratura apprehendam. Quicquid enim in hac vita patimur, parum omninò est, breuique finitur: sed quod in inferno infligitur, & plurimum est, & duratione infinita perdurabit: quæ cum Dei duratione certans, æquè atque ipse durabit. Si hic fame aut siti premor: intelligam, me in Inferno alia fame & siti sine comparatione grauiori premendum, idque sine vilo fine. Si quo afficior dolore, ignominia, paupertate, tristitia, amicorumque penuria; hæc omnia tanto excessu in iuferno ferenda esse, vt veluti depicta hîc tantùm, & momento transeuntia iudicentur; quæ verò ibi, ea & horrenda & sine fine duratura sint. Nam, si quinquaginta mille anni transuerint, supersunt quinquaginta alia millia millionum transitura: iisque transactis, alia & alia supersunt innumerabilia. Et licet Cain ultra quinque millia iam annorum ibi manserit; idem illi est, atque si hodie primùm eò esset ingressus: & à bis mille ferè annis diues ille auarus & epulo ardet in inferno, & aquæ guttam petit: & semper arsurus est, & illam optaturus.

Quanta igitur insânia erit, anima mea, ne exiguos hîc breuesque labores feras, periculo

te ex-

te exponere, tantos tamque prolixos illic tollerandi? cur non potius in exiguis breuibusque huius vitæ patientiam habebis; quæ tot, adeoque æternos tuis es peccatis promerita? O D E V S æterne, superno tuo lumine me illustra, vt ex presentibus malis, æternorum terribilitatem agnoscens, ita vitam meam instituum, vt ea euadere merear. Amen.

PUNCTVM II.

CONSIDERANDÆ postea sunt, æternitatis huius causæ, & circumstantiæ, statuendo, quicquid in Inferno est, æternum esse.

PRIMUM enim DAMNATVS ipse est æternus, non quoad animam modò, sed etiam quoad corpus: erit enim immortalis; ideo nec quisquam seipsum, nec vllus alium occidere poterit; nec Deus volet quemquam in nihilum redigere: *& si quærent homines mortem, non inuenient eam: & desiderabunt mori, & mors fugiet ab eis: nec Deus eorum desiderium implebit; & potius vehemens, rabidumque, vt in nihilum conuertantur, desiderium, horrendum illis adferet supplicium, scientibus, se non obtenturos, quod tantopere exoptant.*

I.

a Apoc. 9. 6.

DEINDE locus ipse & CARCER æternus est, nec ruere potest: b terra enim, in cuius

II.

b Eccl. 1. 4.

medio Infernus est, *in aeternum stat.*

IGNIS etiam aeternus est, & inextinguibilis; ut enim Isaias ait; *c Flatus Domini sicut torrens sulphuris succedent eum*; etiamsi alia ligna defint: aut SVLPHVR ipsum, si lignorum supplebit vicem, etiam erit aeternum, quia idem flatus Domini illud fouens, aeternum conseruabit. Ignis enim, qui & comburendi, & consumendi vim habet; bi, quia omnipotens dicitur *vox intercidet flammam ignis*, ita quidem comburet, ut non consumat tamen: Ideoque etiam perseverat semper quod ille semper, exurit.

III. TERTIO, VERMIS, qui eorum rodit conscientiam, *non moritur*: ut ipse Christus dixit: ideoque etiam erit aeternus: putredo enim culpae, ex qua ille generatur, & nutritur, nullum finem habebit; & eius, poenaeque viua apprehensio nunquam cessat: quapropter nec crudelis illius morsus, quo ipsam vulnerat conscientiam, finietur unquam.

IV. QUARTO, DEI DECRETVM immutabile est, & aeternum: quia decreuit, nec definitiuam, quam semel tulit, sententiam reuocare; nec eum, qui semel in locum illum ingressus est, eripere. In *Inferno enim nulla est redemptio* captiuorum eius, aut vincitorum ex eo carcere liberatio; nec vllum est precium, ad id sufficiens: nam Christi sanguis eò vsque non penetrat: & si recens effusus in Caluario monte, nullum ex eo loco liberavit, nec nunc liberabit.

V. DENIQUE POENAE omnes in eo loco

aeter-

æternæ sunt, quia ipsa culpæ, propter quas infliguntur, æternæ sunt: nam ibi, ut vera pœnitentia esse non potest, ita neque satisfactio vlla acceptatur: nec sanguis Christi vilo modo illis applicatur: ideoq; nulla est culpæ remissio: Adde: quod qui impœnitens vult mori, virtute vult in peccato suo semper manere; ac proinde illud etiam esse æternum: ideoq; merito iustitia diuina supplicium ei statuit æternum. Quapropter, etiamsi peccator, mortis tempore, Fidem & Spem habeat: cum primū Infernum ingreditur, eisdem spoliatur; non solum, quod eas retinere sit indignus, ut supra est dictum; sed quod non remanet illi spei obiectum: nec, ut veniam peccatorum obtinere possit; neque, ut eius petitiones exaudiantur; neque ut ab illo miseriarum loco liberetur, aut beatitudinem suam aliquando possit obtinere. Cur ergo, anima mea, non times ream fieri pœnarum æternarum? cur te ignis ille non terret? flatus ille Dei? vermis? Decretum illud Dei immutabile, & æternum? attende, nunc mutaturum Deum sententiam, si tu vitæ mutes pœnitendo; ne expectes, donec tua culpa fiat æterna: quia tunc & pœna erit æterna.

PUNCTVM III.

TERTIO, consideranda ipsa pœnarum continuitas, & inuariatio, quæ æternitatem comitantur. nam pœnæ æternæ ita durabunt, ut sine interruptione continuentur; & ita inuariatæ persistent, ut nulla fiat di-

M 4 minutio.

NOTA.

S. Tho. 1.2.

q. 87. a. 3.

ad 1. ex SS.

August. &

Gregor.

Meditat. 9.

panct. 4.

I
E
P
O
N
T
E
I
P
S
A

minutio. Etiamſi enim millionibus annorum durent, nulla datur in eis remiſſionis dies; nec poena vel ad horam vnam, aut momentum ceſſat: nec ipſius poenæ ſubſtantia detrimen- tum aliquod eſt factura, aut leuamen mini- mum habitura; vt in diuite illo epulone ap- paruit, cui adeo exiguum Abraham denegauit refrigerium, quale erat *a extremo digiti in a- quam intincti refrigerare linguam, qua flamma cruciabatur*. Potius accidentales accedent no- uæ poenæ, cum recentes accedunt damnati: & mutatio, quæ hîc leuamini eſſe ſolet, ſi in infer- no ſit aliqua nouum adferet tormentum. Si e- nim Luxurioſi (vt ait Iob) *b ad nimium calo- rem tranſeunt ab aquis niuium*, id fiet, vt magis à calore vexentur, ob repugnantiam quam cum frigore habet: & vt frigus maiorem adfe- rat tremorem & ſtridorem dentium, cum ar- dore pugnando.

II.

DENIQUE, etiamſi ſupplicia adeo ſint prolixa, & continuata, nullus tamen acquiritur in patiendo habitus, quo leuiora illa ſiant: potius quotidie noua eſſe videntur, nouaque damnatorum impatientia reuiſceſcunt. Vt enim infelicium *cillorum*, qui Deum oderunt, *ſuperbia* (vt ait Dauid) *aſcendit ſemper*: ita ira creſcit, inuidia, impatientia, furor, & rabies. Quid itaque ad hæc ais, anima mea, ſi viuam harum poenarum fidem habes? Quomodo non deficit Spiritus, tantam conſideranti poe- narum acerbicatem, tantam durationem, tantam continuationem, tantam immutabi-

litate

litate, & ipsam æternitatem? si molli cubans lecto, graue tibi est instar mortis prolixa tota nocte vigilare, & cum leni aliquo dolore iacere; magnaque anxietate matutinum expectas: quando obsecro grauius feres, esse in carcere, igneo lecto, perpetua vigilia, terribili pœna, nocte adeo prolixa, quæ nullum matutinum expectet leuamen, quia erit æterna? O Iustitia omnipotentis, quis non in tui præsentia tremat? *d. Ab irata tua libera me, & ne in furore tuo arguas me.* protege me tue misericordia, ne incidam in stupendam adeo æternamque miseriam. Amen,

d. psal. 6. 3.

PUNCTUM IV.

QUARTO ad particularia magis descendentes, consideremus loci, quem Infernum appellamus, atrocitatem.

PRIMUM enim est locus subterraneus, obscurus, densioribus tenebris repletus, quam illæ fuerint Aegyptiæ; in quem nulla vnquam lux solis, lunæ, aut stellarum ingreditur: Ignis verò qui ibi est, etsi comburit; non tamen illuminat; sed fumat, & oculos excæcat; quia Deus *a. intercidit flammam ignis,* in pœnam malorum, dum bonum, quod ignis habet, illis auferit; & relinquit malum.

I.

a. psal. 28. 7.

DEINDE, locus est angustissimus: nec campi ibi, pratæue sunt vlla, sicut in superficie terræ. Etsi enim Infernus (Isaia teste) valde sit, *b. profundus & dilatatus, animamq. suam dilatet, c. & os sine vllto termino aperiat:* sed tanta

II.

*b. Isai. 30. 33.
c. cap. 5. 14.*

M 5 tamen

tamen est hominum eo descendendum multitududo, ut vix cuique tantum loci super sit, quantum est strictissimæ sepulturæ: potius erunt omnes instar laterum in fornace compressi, non valentes se mouere.

III. EST etiam locus calore intemperatissimus, in quo nulla sit, vel minima rimula, qua refrigerans ventus penetrare possit. Ideoque S. Iohannes, *stagnum semper ignis, & sulphuris* illum appellat. Sicut enim in lacu pisces aquis, ita immergi sunt, ut exire non possint; ita damnati in stagno sunt ardentis ignis, & foetidissimi liquefacti sulphuris circumdati.

d Apoc. 19.
20. & 20.
10.

IV. Ex quo provenit, ut idem locus sit etiam fetidissimus: damnatorum enim corpora intolerandum, & abominandum fetorem exhalebunt. At denique locus ex omni parte ita erit æternis feris occlusus, ut neque vi, neque arte inde quisquam possit exire. Quod si Deus dispensat interdum, ut exeat aliquis: secum defert miserrimus penam suam; moxque dispensationis causâ expeditâ, ad eundem, ex quo exiuerat, locum detruditur. Post diem verò Iudicij nunquam talis dabitur dispensatio. O quam mollem iudicares quemcunque huius mundi carcerem, si loci illius bene perpenderes atrocitatem. O IESU bone, adiuua me amare deflere peccata mea, e *antequam veniam ad tenebrosam illam terram, & opertam mortis caligine, & terram desperatorum.*

e Iob. 10. 21.

PUNCTVM V.

QUINTO, in eo loco habitantium victorum miseria, infelicitas, & confusio consideranda: nam nullus ibi est respectus bonitatis, discretionis, nobilitatis, consanguinitatis, amicitiae, fidelitatis, & similibus: potius contrariis sunt induti horrendae abominationis respectibus. Sunt enim in Inferno omnis generis damnati: alij enim fuerunt Angeli diuersarum Hierarchiarum, & Chorum, pulchri, potentes, & valde splendentes: alij fuerunt Imperatores, Reges, Principes, cum varijs conditionis, & nobilitatis titulis; alij sapientes, Philosophi, eloquentes, Iurisperiti, & aliarum scientiarum; alij aulici, valde ciuiles, & affabiles, liberales, grati, & comes; alij consanguinei, affines, parentes, filij, fratres, cognati; alij amici, & valde noti, sodales, vicini: Sed statim atque intratur in Infernum, omnes hi respectus euanescent. ibi enim (vt ait Iob) *a nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat*, omnes statim capitales inuicem hostes sunt, mutua se iracundia, odio, inuidia, impatientia, rabie onerantes; nemo alterum videre, aut ferre volens; aut bonum dicere verbum. Pater filium detestatur; filius patrem: Dominus subditum; & hic illum vicissim; inuicem maledicentes, & cum furore mordentes: nominatim verò qui in hac vita inordinatè se dilexerunt, & complices fuerunt delictorum, vehementius ibi inuicem oderunt: crescetque

cIob. 10. 22.

corum

eorum p̄na, ad rabiem, ex eo quòd se simul ibi videant. Ut enim carbones accensi simul positi, alter alterum magis accendit: ita carbones illi infernales, iracundiæ suæ igne accensi, sodalium augebunt ardores.

His accedit excrucians illa apprehensio, quòd etiam si inuiti, in despectum tamen cogantur æternùm simul esse, nulla fugiendi, aut ab inuicem separandi spe relicta. Si enim ab vno fugiunt, quem valde oderunt, incidunt in alium eo peiorem: ut perpetuâ crudeliq̄ue pugnâ vexentur, nullo se interponente, qui ad pacem eos reuocet, aut consoletur; nam ex hac vita nullus eò descendet, qui eos reconciliare possit; nec descendet de cœlo, qui velit: nullus enim qui bonus sit, ad infamem adeò locũ descendere dignabitur; neque Christus Dominus noster, etiam si ad inferos descenderit, locum illum ingressus est; aut leuamen eis aliquid attulit. Quid ergo Principes sentient, vel ex hoc, quòd plebeis æquiparabuntur; & ab eisdem impudenter, & odio magno tractabuntur? Quanta crux erit, inuitum habitare cum inimicis! qui continuo me odio prosequantur, & maledicant; nec possim tamen vel illorum ora, vel aures meas obturare? quàm intolerabile erit, neminem ibi vnquam videre, qui bene mihi velit, aut vicem meam doleat; sed potius illam adaugeat. O anima mea, iacias potius veram charitatem amicitiarum tuarum fundamentum: hæc enim sola est æterna, quæ nunquã *excidit*, sine qua omnia pereunt: *c ha-*

*Cassian. Col-
la. 16. c. 2.*

b 1. Cor. 13. 8.

c Rō. 12. 18.

beat,

beas, quod in te est, pacem cum omnibus hominibus, ne ad tot malorum deuenias contubernium.

PUNCTVM VI.

SEXTÒ, ipsorum TORTORVM, & infernalium carnificum atrocitas est perpendenda. Nam primùm quidem, vniuersim vnusquisque DAMNATVS est carnifex cæterorum, & omnes vniuscuiusque: dicentes ac facientes, quæ inuicem torquent, vt hæcenus diximus. Præter hos, DAEMONES sunt atrocissimi hominum tortores: in quibus cruciandis quasi de ipso Deo, & Christo IESV vlcisci volunt: ideoque horrendis eos aspectibus, & imaginationibus exagitant. TERTIVS præterea tortor, isque omnium crudelissimus a *Marc. 9.*
VERMIS est CONSCIENTIAB, qui & *44.*
mordet, & æternum horrenda crudelitate mordebit; memor enim infelix dånatus peccatorum, quæ admittit, inspirationum quas habuit, vt se ab eis expediens, ad cor rediret, quò illa omnia tormenta euaderet, in quæ liberi tantùm arbitrij sui culpâ peruenerit: ipse sui ipse erit carnifex, qui seipsum mordens, incredibili animi amaritudine ac rabie discerpere conabitur. In quo illud, quod S. Augustinus dixit, re ipsa locum habebit: *Mandasti, Domine, & ita fit: quòd inordinatus animus sibi ipse* *Lib. 1. Con-*
fit pœna: eius enim peccata, ipsius fiunt carni- *fess.*
fices; & effrenes passiones, tortores. Ipsemet
itaque sibi est grauissimus, aded, vt nec ferre se
possit.

b Matt. 5. 20

possit. Disce igitur, anima mea, conscientie
 pulsum & agitationem persentire, & b esto
*consentiens aduersario huic tuo bono, dum es
 in via cum illo*, qui te peccantem extimulat.
 Nam idem in Inferno latrabit, ac sicut rabidus
 canis mordebit; vt illatam sibi iniuriam, quam
 ipsum in hac vita conculcando, intulisti, vlcif
 catur.

c Hebr. 10.
31.

QVARTVS denique tortor erit DEI MA
 NVS inuisibilis, quæ omnipotentia sua super
 damnatos aggravatur: qui huius rei concij,
 rabiem suam in Deum conuertentes, horren
 das, frustra licet, effutient blasphemias; optan
 tes, vt is esse desineret: sed omnia in eorum
 doloris pœnæque augmentum conuertuntur.
 O grauissima omnipotētis manus! quis te po
 terit sustinere? O quàm *horrendum est in
 cidere in manus Dei viuentis*, & irascens.
 Amoue quæso, Domine, procul à me animad
 uersionis huius tuæ manum; altera illa mise
 ricordia me protegens: quò ab his timo
 ribus expeditus, tua in æternum
 fruar præsentia,
 Amen.

